

B. Holm: Af Udvalgets Betænkning ser man, at alle Medlemmer af Udvalget ere enige om een Ting, og det er at ønske en ny Straffelov for Krigsmagten, og vi have det Særlyst, at der kun er 4 Endringsforslag, hvorom de ere uenige med Hensyn til de 202 Paragrafer, der findes i selve Loven. Man skulde derfor ikke have troet, at disse 4 Endringsforslag skulde have kunnet give Anledning til saa stærke Debatter, som Tilfældet har været her. Men naar man ser hen til, hvad det er, man har søgt i Alben, er det langt mere Storpolitiken end selve Sagen. Tastes fik vi jo Politiken fra 8de November og Hærloven, og en Del deraf have vi ogsaa faaet idag, medens man har hørt grumme lidt om det, der virkelig ligger for. Jeg har en Fornemmelse af, at det, der stiller os ad i Diebliffet, er en noget spæt Fremstilling fra de ærede Medlemmers Side. Thi man maa erindre, at det ikke kan nytte noget, om de Herrer nok saa ofte fremføre, at denne eller hin Straf ikke burde finde Sted længere. Følgen af de Herrer's Stilling vil kun blive den, at vi beholde alle de barbariske Straffe, man har for Liden; det bliver jo Enderesultatet af det Hele. Det er mærkeligt nok, at ingen af de Herrer, af hvilke vist dog mange have været Soldater, staar frem og siger, at i deres Soldatertid var der Mange, der kom til at lide Straf, fordi de ikke hjulpe paa civilklædte Officerer. Jeg vil for mit Bedkommende sige, at jeg har været Soldat paa mange Steder, baade i Kjøbenhavn og andre Steder og har ingen Ulempe haft af at skulle hjælpe paa en civilklædt Officer, og jeg vil sige, at selv om den Lov kom ud, at man ikke skal hjælpe paa Civile, vil Følgen dog for de Allerflestes Bedkommende blive, at de alligevel hjælpe, hvis de møde en civilklædt Officer, som de kjende, og det er dog Hovedpointen i det Hele. Man maa erindre, at man ikke just danner Loven for lutter ordentlige Karle; man har ogsaa Folk imellem, som det er en Nødvendighed at have noget haarde Straffe for. Man er fra den Side, som er imod Loven, optraadt, som om alle de Menige vare Engle, uagtet enhver af os, der har været Soldat, veed, at der ikke er et eneste Kompagni, en eneste Eskadron eller noget Batteri, hvori der ikke findes Folk, som gjøre de øvrige ordentlige Folk umaadelig Skade. Det er med Hensyn til dem, at denne Lov vil give en Ordning, hvorved man kan blive af med disse Individuer, hvilket er til umaadelig Nytte for alle ordentlige Folk. Jeg er sikker paa, at en hel Del af de Straffe, som nu bruges, ville alene derved, at man bliver af med de uordentlige Individuer, blive langt mindre brugte, end de have været til Dato. Jeg er bleven ikke lidt forundret ved at høre alle disse Udtalelser mod Bøiestrafpen, jeg vil henstille til ærede Medlemmer, om de finde noget Syggeligt ved for Diebliffet at se, at nu kunne

Sænderne blive bundne sammen med Fædderne paa en Mand, nemlig ved Krumslutning, og om de ikke finde, at det er langt mere barbarisk end selve Bøiestrafpen. Men det Hele ligger deri, at det er nødvendigt, for at faae den Respekt, man er nødt til at have i Soldaterstanden, at have nogle Straffe, som — det vil jeg sige til det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) — endog ere haanende for de Bedkommende. Thi der gives visse Mennesker, som der ikke er anden Mulighed for at komme afsted med, end at vise dem den Haan, de virkelig fortjene. Nu kan man skrive vore Love, som man vil; der kan dog være Officerer og Underofficerer, som kunne overskrive Grændserne for deres Myndighed, men desfra og til at stille alle Hærens Befalingsmænd iflæng paa den ene Side og stille alle de Menige i en modsat Stilling ligeoverfor alle Befalingsmændene, er der et stort Spring. Jeg maa sige med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Balgfreds (Kjær), at ogsaa jeg er saa heldig, at jeg ikke har bittere Minder fra min Soldaterstand. Det er jo en Selsølgje, at der har været Diebliffet, hvor man kunde synes, at Bedkommende var optraadt unødvendig strengt; men ved Siden heraf har man dog maattet sige til sig selv, at det vistnok har været nødvendigt for at opretholde den fornødne Disciplin. De Exempler, som man har hentet fra Hjemmet, passe ikke her. Dette gjælder saaledes, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) idag, og hvad der igaar Aftes blev udtalt af det ærede Medlem fra Ribe (Vust), som sagde: Vi Gaardmænd ere nøbte til at tage imod, at en af vore Tjenestfolk ikke vil hjælpe paa os. Ja, det er en Selsølgje, men saa kan man jo lade ham flytte. Militærstanden derimod er ikke bygget derpaa; den er bygget paa at uddanne Folkene og paa at beholde dem, og derfor maa man have Midler til at stille dem saaledes, at de kunne blive i Stand til at udføre det, som deres egentlige Hverv virkelig er. Naar de Herrer saa ofte have hentydet saavel til Hærloven fra ifjor som til Straffeloven fra iaar, saa siger jeg, at jeg skal med største Sindsvro tage imod de Herrer, hvor jeg møder dem, baade paa Hærloven og paa denne Straffelov. Jeg er slet ikke saa bange for at tage en Kamp op med de Herrer paa dette Omraade, fordi man nu er bleven noget kjendt med, hvad alle de Stikord, som man kommer med fra den Side, have at betyde, og jeg siger, at, kunne vi være saa heldige at faae den foreliggende Lov gennemført, da have vi gjort noget Godt i denne Samling. Hermed skal jeg slutte.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 7 Talere, vil Forhandlingen ikke kunne tilendebringes idag.